

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

V. Quod Joannes non solum adversus Clericos, verum etiam adversus
Optimates simultates habuerit, & de Eutropio Eunucho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

solum comedere solitum. Alii dicunt, A propter districtioris vitæ disciplinam id ab illo factum esse. Sed utcumq; se res habuerit, non parum momenti attulit ejus accusatoribus ad struendam in eum calumniam. Populus tamen ob conciones quas ille in Ecclesia habebat, eis favebat, eumq; singulari amore prosequabatur, spretis iis qui accusare illum conabantur, Quales portio fuerint ejus conciones, seu quæ ab ipso editæ, seu quæ ex ore dicentis à Notariis exceptæ sunt, quàm illustres & ad alliciendos auditorum animos accommodatæ, quid nunc attinet dicere, cum liceat iis qui voluerint, eas pervolvere, & uberem ex illis fructum percipere.

μόνῳ ἐδίει ἄλλοι δ' ἐπί δι' ὑπεράλλοισιν ἀσκήσω τέτο' ἐποίει ὅπως ἡ ἀληθείας αὐτῶν τὸ γνώμενον, ἔμικρα σιωπῶντες τῶν διαβολῶν τοῖς κατηγοροῦσιν αὐτῶν ὁ μὲν λαὸς διὰ τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ λεγομένης ὑπ' αὐτῶν λόγους, σφόδρα σιωπερότεροι καὶ πατὸν ἀνδραπον, μικρὰ φρονιζῶν τῶν κατηγορεῖν ἄπληρεντων αὐτῶν ὅποιοι δ' εἴσιν αὐτῶν ἐκδοθέντες παρ' αὐτῶν λόγοι, καὶ οἱ λέγοντες αὐτῶν τῶν ὄξυγραφῶν ἐκκληθθέντες, ὅπως λαμπροί, ἔ τὸ ἐπαλωγὸν ἔχοντες, τὴν δὲ λέξιν, ἔξόν τοῖς βελομένοις αὐτῶν ἀναλαβῶν Βῆται, καὶ τὴν ἔξ αὐτῶν ὠφέλιαν καρπῶν.

CAP. V.

Quod Joannes non solum adversus Clericos, verum etiam adversus Optimates, similitates habuerit: & de Eutropio Eunucho.

Κεφ. ε΄.

Ὅτι ὁ ἄριστος ὁ τῶ κλήρω μόνῳ ἰωάννου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἐπιταῖς διαφύρεται καὶ αὐτῶν ὑπεροπίας ἔτιοντα.

ET quamdiu quidem solos Clericos pullabat Joannes, leves erant infidiæ quæ adversus eum comparabantur. Sed postquam multos ex ipsis Proceribus acerbius, quàm decebat, reprehendere aggressus est, tum vero gravior contra illum invidia exarsit. Et multa quidem adversus eum dicebantur: pleraque vero deinceps pro veris ab audientibus accipiebantur. Porro calumniam non mediocri accessione auxit oratio, ab illo tunc temporis habita contra Eutropium. Nam Eutropius eunuchus Præpositus Imperialis cubiculi, & qui Consulatus dignitatem ab Imperatore primus ex omnibus eunuchis acceperat, cum de nonnullis qui ad Ecclesiam confugerant, pœnas sumere vellet, operam dederat, ut lex ab Imperatoribus promulgaretur, jubens ne quis ad Ecclesias profugeret, sed ut quicumque ad eas confugissent, inde abstraherentur. Verùm Dei vindicta continuo subsequuta est. Vix enim lex proposita erat, cum Eutropius in offensionem veniens Imperatoris, ipse quoque ad Ecclesiam confugit. Episcopus igitur, dum Eutropius sub mensa altaris jaceret metu perculsus, sedens in ambone, undè etiam antea concionari solebat, quo facilius ab omnibus exaudiretur, objurgatoriam in eum habuit orationem. Quo facto visus est adhuc quorundam animos à se

Ε'ως μὲν ἐν τῷ κλήρω μόνῳ παρῶν ἔκρυν, ἀδενής ἦν σκιδωρεμένη ἡ καὶ αὐτῆ μηχανή· ἐπειδὴ δὲ καὶ πολλὰ τῶν τέλει πῶρα τῶ προσήκοντι ἔξοχῶν ἐπεύρατο, τῶν κατὰ καὶ αὐτῶν νῶ πλείων ἔξήπτετο ἔ πολλὰ μὲν ἔπει το κατ' αὐτῶν τὰ πλείετα δὲ λοιποὶ ἔπει ὀνειποῖε τοῖς ἀκέεσι παρεσθῆναι διὰ διαβολῆς ἐποίει, ἡ καὶ ἔυτροπίας τότε τῶ σαὺπ' αὐτῶν προσομιλία ἔυτροπίας καὶ νῶχῶ πρῶτος τῶ βασιλικῆ κοιτῶν τῶ τῶ ὑπάτε ἀξίαν πρῶτῶ ἔυτροπίας βασιλέως λαβῶν, ἀμύνασθαι πῶς πῶ φεύγοντας τῇ ἐκκλησίᾳ βελομένοι, τῶ δὴν πεποιήσο νόμον τῶ τῶν αυτοκρατορῶν πρῶσθῆναι, καλεούσα μὲν ἀνα πρῶσθῆναι ταῖς ἐκκλησίαις, ἀλλὰ καὶ ἔπει καὶ πῶ φεύγοντας ἀφέλκεσθαι δίκην ἡ ἔυτροπίας πρῶσθῆναι τῶ νόμος, καὶ μὲν ἔπει πῶ κρῆστας τῶ βασιλεὶ ὀυρόπιοις, ἐν τοῖς πῶ φῶξιν ἦν ὁ ἐν ἄπισκοπος, ἔ ἔυτροπίας πῶ δυσασθῆλον κεκίμενος, καὶ ἐκπεπληγῶτος τῶ ἔ φῶξ, καθῶσθαι ἐπὶ τῶ ἀμύνασθαι εἰώθει καὶ πρῶτερον ὀμιλεῖν καὶ ἔξ ακέεσθαι, λόγον ἐλεγμῶν ὀμιλεῖν κατ' αὐτῶν ἐφ' ὃ πλείον ἐδόκει πρῶσθῆναι

πάν, ὅτι τὸν ἀτυχῆσα ἔμῳνον ὄκλῃσει, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐναντίας καὶ ἠλεγχεν' εὐτροπίῃ μὲν ἐν τότε τὴν ὑπάτον ἀξίαν ἐγχειρίζοντο, διά τινά πάσματ' ὁ βασιλεὺς τὴν κεφαλὴν διπομηθῆναι ἐκέλευσεν ἐκ τῆς καθολογῆς τῆς ὑπάτων ἀετιρέθῃ τὸ ὄνομα, καὶ μόνον τῶ στυπαλεύσαντο Θεοδώρῳ ἐγγραφίῳ λόγῳ, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ἰωάννης καὶ γαίναν τὸν τλωκαῦτα στρατηλάτῃ, τῆ συνίθει παρρησία χρώμετο, ἰχυρῶς ἀετιρέσειεν, ὅτι μίαν ἐκκλησίαν τῆς ἐκτός τῆς πόλεως ἀετισμεθῆναι τοῖς ὁμορῆσαις αὐτῆς ἀετιρέσις τῆς βασιλέως αἰτήσαι ἐτόλμησεν' ἄλλον τὲ δι' ἄλλω αἰτίαν τῶν κραθέντων ἀξίελεγχεν σὺ παρρησία πολλῇ, δι' ἣν πολλοῖς διάφορο ἦν' ὅθεν καὶ Θεόφιλος ὁ ἀλεξανδροῦς Ἐπίσκοπος, ἐνδὺς μὲν τὴν χειροτονίαν ἐπειθεί, ὅπως αὐτὸν ἀδωρησῆσαι καὶ τισὶ μὲν τῶν παρόντων ἀετι τῆς κρυφαίως διελέγετο πολλοῖς δὲ καὶ τῶν μακρῶν δπῶν, τὴν οἰκίαν διήγαγε βέλῃσιν' ἐλύπει γὰρ αὐτὸν ἔμῳνον ἢ ὑπεβάλλεσσα Ἰωάννης παρρησία, ἀλλ' ὅτι καὶ ἰσίδωρον τὸν παρῆστερον ὑπ' αὐτὰ τὰ πόμῳρον, εἰς τὴν Ἐπίσκοπὴν κωνσταντίνης πόλεως ἀετιβάλλεσας ὄκλῃσει ἐν τῆτοις μὲν τὰ καὶ Ἰωάννη τὸν Ἐπίσκοπον καὶ καὶ ἐνδὺς ἐν δαρχῇ καὶ αὐτῆς ὡδνε τὸ κακόν' καὶ τὰ μὲν ἀετι αὐτῆς ἀετιόντες δηλωμεν.

A alienare, quod hominem adversa utentem fortunâ non modo miseratus non esset, verum etiam corripuisset. Eutropium igitur Consulatum tunc gerentem, Imperator ob delicta quædam capite plecti iussit. Nomen quoque ejus ex factis Consularibus eralum est, solius Theodori qui Collega ejus in Consulatu fuerat per scripto vocabulo. Gainam præterea tunc Magistrum militum, Johannes Episcopus solita libertate utens, contumeliose reprehendisse dicitur, propterea quod ab Imperatore petere ausus esset, ut ex Ecclesiis intra urbem regiam positis, una Arianis ejusdem cum ipso fidei cultoribus attribueretur. Plures quoque alios ex Optimatibus, variis ex causis libere reprehendit: quæ quidem loquendi libertas multorum inimicitias ei conciliavit. Unde etiam Theophilus Alexandrinæ urbis Episcopus, statim post ejus ordinationem sollicitè cœpit inquirere, qua ratione illum exeret. Et cum nonnullis quidem qui aderant, ea de re clanculo collocutus est: multis vero longius distitis consilium suum per literas significavit. Neque enim solum immodica Joannis libertas ei displicebat; verum etiam quòd Isidorum Presbyterum suum ad Episcopatum Constantinopoleos promovere minime valuisset. Hoc in statu erant res Joannis Episcopi; Statimque in ipso Pontificatus exordio malum ei imminebat. Verum de rebus illius plura deinceps dicturi sumus.

CAPUT VI.

Κεφ. 5'

Περὶ τῆς τυραννίδος τῆς γαῖνᾶς τῆς γόσθῃ, καὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἡμομί-
κῆς παραχρῆς ἐκ κωνσταντίνης πόλεως, καὶ ἀετι τῆς ἀνα-
ρίσεως αὐτῆς.

D De Gainæ Gothi tyrannide, & de tu-
multu quem Constantinopoli excitavit,
deque ejus nece.

Πράγμα δὲ ἀξίον μνήμης ἔστι τῶνδε τῶν χρόνων ἡμομίονοις διηγήσομαι, δεικνύς ὅπως ἢ τῆς Θεᾶς προνοία, τὴν πόλιν καὶ τὰ ῥωμαίων ἐκ μεγίστου κινδύνου ἀετιδόξοις βοθηθείαις ἐρρύσατο. τὶ δὲ ἐστὶ τῆτος, λεκίεον γαίνᾳς Βάρβαρο, μὲν ἦν τὸ γένος ὑπὸ ῥωμαίοις ἡμομίονοι, καὶ στρατῶν ἀετισομιλήσας, καὶ βραχυ

Nunc vero rem memoratu dignam quæ illis ipsis temporibus accidit, commemorabo: qualiter divina providentia urbem regiam & rempublicam Romanam ex gravissimo discrimine insperatis subsidiis liberaverit. Quanam vero sit ea res, jam dicendum est. Gaina genere quidem Barbarus fuit. Qui cum ad Romanos confugisset, & militiæ nomen dedisset, paulatim ad altiorem

